

РЕШЕНИЕ

№ 735

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11071** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Държавна агенция за метрологичен технически надзор (ДАМТН) срещу решение от 21.09.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 5114/2020 г. по описа на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 9 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № Н.-031/04.03.2020 г., издадено от Главен директор ГД „Надзор на пазара“ към ДАМТН.

С оспореното НП на К. А. С., в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 56 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП), за неизпълнение на законово задължение на чл. 30ж, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 30ж, ал. 3 от ЗТИП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно. Според касатора не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Счита, че не е допуснато съществено нарушение на императивните норми на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и така описаното нарушение в АУАН и НП е пълно, точно и ясно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да потвърди наказателното постановление с така определения размер на административното наказание.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява. В представено писмено становище моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 13.08.2019 г. в търговски обект – магазин “Е.”, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] стопанисван от [фирма], с ЕИК[ЕИК], с управител К. А. С. е била извършена проверка. Констатирано е, че в проверявания обект се предлагали за продажба на цени 33,90 лв., 29.20 лв. и 9,90 лв. три броя стоки – радиосъоръжения FM трансмитери- първият с марка X8 P., търговски артикул Китай, вторият с марка С. А. – F. C. DS 24 V, търг. Артикул № 72746/ charger BL 012, произход Г. – Китай и третият с марка M.-function C. FM T. with remote control, търговски артикул № № 27745, произход Г. – 36554, бар код 6915099929504, произход М. Г. – Китай. Проверяващите установили, че посочените трансмитери съдържали по опаковъчните си кутии технически показатели и информация за звукови стойности, волтаж, ампераж, обхват, начин на ползване, маркировки със съдържащите вътре в кутиите към устройствата инструкции за употреба и информация за безопасност на английски и китайски език, като информацията на английски език не е била придружена с превод на български език. Стоките са имали обявени цени и предложени в обекта за продажба.

В предвид гореизложеното проверяващите изискали на основание чл. 30ж, ал. 1, т. 4 от ЗТИП от управителя на дружеството да предостави конкретни документи (фактури, митнически декларации и други), за описаните електронни устройства, необходими за установяване на произхода им. Писмото е изпратено с пощенски оператор и видно от приложеното към преписката известие за доставяне е получено на 16.10.2019 г. от М. Д. – продавач-консултант.

Административно-наказващият орган е приел, че С. е следвало да се яви и да представи посочените документи на 22.10.2019 г. Като не е направил това, той е осъществил състава на процесното нарушение, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение АУАН № Н. - 031/29.11.2019 г., връчен на сочения за нарушител, който го е подписал без възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че са налице нарушения на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, поради което е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на служител на касатора на 06.10.2020 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 21.10.2020 г. /вх. № 21055191/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани материали. Направените от СРС обстояйни и компетентни изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Касационната инстанция споделя извода на СРС, че административното нарушение, в извършването, на което е обвинен К. С., би могло да бъде извършено само при условията на пряк умисъл. Т.е. за да се осъществи фактическият му състав е необходимо соченият за нарушител да е притежавал документите, изискани му от контролните органи, да е бил наясно, че те следва да бъдат представени в определен срок и целенасочено да не е изпълнил това свое задължение. В случая не е изяснено, дали изобщо е имало издадени такива документи и дали те са били в притежание на дружеството или на неговия управител.

Настоящият съдебен състав намира, че С. не е бил уведомен надлежно, по реда на чл. 180 от НПК, за задължението си да представи документите, за предлаганите в стопанисвания от [фирма] търговски обект, електронни съоръжения. Писмото е било изпратено на адреса на дружеството и е било прието от служителя Д..

След като в дадения от контролните органи срок, изисканите документи не са били представени, те е следвало да издирят постоянен или настоящ адрес на С. и да ги изискат от него лично, в качеството му на физическо лице – управител на дружеството. Едва тогава, би могло да бъде прието, че С. не е изпълнил задължението си по чл. 30ж, ал. 1, т. 4 от ЗТИП и съответно да бъде ангажирана административно-наказателната му отговорност по чл. 56 от с.з. Аргумент в подкрепа на този извод е и обстоятелството, че предвидената от законодателя отговорност за неизпълнение на разпорежданията на контролните органи по чл. 30ж, ал. 1, т. 4 от ЗТИП, във връзка с ал. 3, във връзка с чл. 56 от ЗТИП е лична и може да бъде ангажирана само по отношение на физическо лице. За целта обаче това лице е следвало да бъде уведомено надлежно за задължението си да окаже съдействие на органите за надзор на пазара.

На последно място касационната инстанция счита, че е нарушен и принципа “non bis in idem”, тъй като за същите обстоятелства, при същите факти и срещу един същ правен субект, освен процесното НП № 031 от 04.03.2020 г. е издадено и НП № 001 от 21.02.2020 г. Видно от съдържанието на двете НП, К. С. е санкциониран отново с „глоба” от 200 лв., но като управител на [фирма]. И при двете административно-наказателни производства се касае за три абсолютно еднакви по вид електронни устройства, със съвпадащи търговски номера, марки и наименования, за които не са представени фактури, митнически декларации и други счетоводни документи, необходими за проследяване на произхода им. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК и на основание на ТР № 4 от 06.02.2018 г. на ОСНК на ВКС,

както и на основание чл. 6, ал.1 от КЗПЧОС е недопустимо срещу едно и също лице при едни и същи факти, при една и съща фактическа обстановка, при едни и същи правни изводи, да се повдигат две еднакви по вид, последици и съдържание административно – наказателни обвинения и да се налагат две еднакви наказания. Посоченото обстоятелство е самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП, без спорът да бъде разглеждан по същество.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 21.09.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 5114/2020 г. по описа на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 9 състав.

Решението е окончателно.